

Ljusliga Kärleksvisor

för ungdom

och

Utmärkt wacker fjömansång.

Till tryck bestående

af

D. W. M—n.

Åbo,

Åbo Boktryckeri Aktieföretag, 1880.

Pris 15 penni.

Temperamentsblad.

Planeten gifwer till kanna att denna ungdom har ett artigt lynne. Han är ut-
hårdig i allt hwad han företager sig och är
häftig. Han älskar sång och musik. Han
håller sina kläder rena. Han är treflig och
glad och är derigenom afhållen af medmenni-
skorna. Du får många wänner men endast
en af dem älskar dig af hjertat. Tag dig
derföre i akt, att du icke låter insnärja dig
af dina gynnares många gramma löften. Du
ungås gern med ungdom och finner genom
dem din lycka och ditt anseende. Utta dig
för kroppsansträngningar, hastig hetta och för-
kyllning. Ditt glädtiga hjerta förstaffar dig
mycken glädje, men afwen mycken bedröfwelse.
Yppa icke din hemlighet för någon, emedan
det kan blifwa din ofärd. Ditt trefliga lynne
förwärfwar dig många wänner. Falska men-
niskor försöla att genom sin swetsfullhet be-
draga dig, derföre war på din wakt!

Swar:

En försluten älskare försöker alltid att
motstå din lycka. Du får afwen många till-
bedjare. Andteligen blir du gift med en,
hwilken du älskar i dina bästa år. Du blir
en god familjefader och gifwer goda råd och
kringsprider bildning. Du gör din häftig lyck-
lig genom din dygd och ditt ömma hjerta.
Wit aldrig från dygdens wäg, så är du all-
tid lycklig genom rikedom och ära.

Första.

Sjunges som: "Albert och Maria".

1 v.

Hör du min aldra ömmaste
Kom nu blott till mig;
Min wän, du är den skönaste,
Mitt hjerta saknar dig.
Såsom solen strålar
I des blänkande purpursten,
Mitt hjerta föremålar
Dig som en fruktbar gren.

2 v.

Liksom forfar brusa
Och strömmar starkaste,
Mitt hjerta will beprisa
Att alltid dig så se.
Jag uti mina ungdomstider
Bör söka mig en wän;
Ty ensam ju förblifwer
Tiden så ledsam än.

3 v.

Min wän jag estersökte
Bland främmande menniskom
Och i fjerran länder afslägsne
Jag warit resandom.
Såsom wägorna i hafwet
Af vinden ju bortdrifs,
Afwen så menlliga lifwet
På lita fatt fortrifs.

4 v.

Jag varit alltid gläder
 Medan jag än war ung,
 Som wärens blommor stöna
 Och hägget i en lund.
 Icke will jag förja
 Och tiden begråta;
 Ty att öfwerflödig förja
 Gör dagarna långa.

Andra.

Shunges som: En morgon stön har randats å hafvön Valsån.

1 v.

Från hafvet jag kommit till stranden
 Att helsa uppå dig,
 Då med den glada handen
 Du emottog ju mig.

2 v.

Ät mig som barn af mamma
 Om icke jag födder war,
 Ej något af kärlekens sjuta
 Jag ej wetat af.

3 v.

O du min vän den hulde
 Vi hade ju så glada da'r,
 Men om vi skilda blefwe
 Wore det så bittra drag.

4 v.

Ät wännen min den bästa,
 Öfvergif du icke mig,
 Ty jag ej i mitt hjerta
 Kan nånsin glömma dig.

5 v.

Jag sitter i min ångslan
 Och bestådar stjernorne,
 Med långa stunders fängslan
 Efter dig suckande.

6 v.

Jag minnes ju den tiden
 Då wi sammanträffades,
 Och saknar än den orten,
 Der wi sällskapades.

7 v.

Minnes du ej förbundet,
 Som du mig beswor,
 Nu är det ju förglömmet
 Och jag öfvergifwen bor.

8 v.

Om uti modersfammen
 Jag hade dött som ung,
 Och icke uti wänstapen
 Med dig ingått i förbund.

Tredje.

Sjunges som: O jungfru sår, hvi så sorgsen du nu lyftar din ögon
upp mot den swarta flyn.

1 v.

Farwål! men så, du hulda får ej bafwa,
Fast jag måste bort från älskad hamn,
:: Att ut på hafwets mörta wågor swäfwa,
Da du har lugn i liten hyddas fann. ::

2 v.

Nu jag mägtar ej att qwäfwa
Den djupa smärta, som intar mitt bröst,
:: Mitt hjerta ständigt skall af oro bafwa
Wid saknaden af dig, min enda tröst. ::

3 v.

När wären ler häfnäst och wågor gunga
Mig till den hamn, der all min sällhet war,
:: Jag kysser dig och då skall hjertat sjunga
Allt jemnt, uti din lilla hydda qwar. ::

4 v.

Den ljufwa wären will jag nojd förbida,
Fast du blir långt fjerran från mig stild;
:: Och hwad jag än af saknaden må lida,
Blir ljust när jag får återse din bild. ::

5 v.

När söderns sol på mina kinder glöder,
Sag under palmens kronor wänligt ler
:: Att negerbarnens dans; tro ej i söder,
Rej, i din hydda, då min tanke är. ::

6 v.

Glöm ej de byra löften du mig swurit,
Da söderns nöjen will förtjuska dig,
:: Att ej den kärlek jag till dig ren burit
Förbyter sig i törnen på min stig. ::

7 v.

O, darra ide så, ty hafwets bölja
Ej söndra kan wår kärleks warma tro,
:: Swarthän jag går, dig mina tankar följa,
De ständigt i din lilla hydda bo. ::

8 v.

Jag will ej darra, jag will endast sända
Till himmelen för dig min warma bön,
:: Att hwar helst som din resa än må lända,
En lycklig hemkomst blir din kärlets lön. ::

9 v.

Farwål, åt Gud jag nu mig öfwerlåter,
Hans milda hägn skall jemnt min stjerna bli,
:: Mitt hjerta säger att jag ser dig åter,
Om en kyss, förrän jag stils från dig. ::

10 v.

Adjö, farwål! kanste för sista gången
Sag dig till afsted räcker nu min hand,
:: Adjö, farwål, du ide finner mången,
Som älskar dig så högt i lifwets land. ::

Adjö, farväl I höga berg och dalar,
Der jag har trampat mina barndomssteg,
:: Adjö, farväl! I himlens höga salar
Om icke här, jag der ställ träffa dig. ::

